

enda skin' det sol bak skyen
 som smelte snyen som falt i fjor
 og enda finns det folk i byen
 som e' sjælegla' førr å bo her nord

enda hjelpe smil i sorgen
 som Påskemorgen førr den som trur
 og sterk i trua må man være
 førr å tru at været og vintern' snur

REF.:
 å... - snart bryt sola fræm
 over hav og land og by
 å... - tenk at sola kjæm
 førr å varme oss på ny

enda e' det håp i snøre';
 trøst å høre fra en venn
 og enda e' det ti' å gjøre
 gammel urett go' igjen

enda e' det hold' i drømmen
 om å gå mot strømmen vi kave i
 og enda finns det ting å tenke
 som sprengje lenke og sætt oss fri

REF.

STIKK:
 ingen sir' det (e') lett å leve
 men det e' no nåkka me' det
 jordiske vi stræve me';
 det (e') det vi har - og det vi e'

enda finns det jord førr plogen,
 dyr i skogen og fesk i hav
 og enda bryr det fuglan' lite
 om vi må slite med gjeld og krav

enda fødes nye onga
 med sterke lunga og appetitt
 og enda starte alle liv
 med lek og kjiv - og sinnet fritt

REF.

STIKK
 (nej, ingen sir' det... osv.)

REF. (+ siste halvdel x 2)